



Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

13. detsember 2012*

Määrus (EÜ) nr 1896/2006 — Euroopa maksekäsmenetlus — Maksekäsu avaldus, mis ei vasta siseriiklikus õiguses ette nähtud vorminõuetele — Avaldusele esitatavate tingimuste ammendavus — Võimalus nõuda intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise päevani

Kohtuasjas C-215/11,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Poola) 11. aprilli 2011. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 9. mail 2011, menetluses

Iwona Szyrocka

versus

SiGer Technologie GmbH,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president A. Tizzano, kohtunikud M. Ilešič (ettekandja), E. Levits, J.-J. Kasel ja M. Safjan,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik K. Sztranc-Sławiczek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 18. aprilli 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Poola valitsus, esindajad: M. Szpunar, M. Arciszewski ja B. Czech,
- Austria valitsus, esindaja: C. Pesendorfer,
- Portugali valitsus, esindaja: L. Fernandes,
- Soome valitsus, esindaja: M. Pere,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: S. Ossowski,
- Euroopa Komisjon, esindajad: A.-M. Rouchaud-Joët ja K. Herrmann,

olles 28. juuni 2012. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: poola.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsumenetlus (ELT L 399, lk 1), tõlgendamist.
- 2 Eelotsusetaotlus esitati Euroopa maksekäsumenetluses, mille Poolas elav I. Szyrocka algatas SiGer Technologie GmbH vastu, kelle asukoht on Saksamaal.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 1896/2006

- 3 Määruse nr 1896/2006 põhjendused 8, 9, 10 ja 11 on järgmised:
 - „(8) See põhjustab takistusi tõhusa õiguskaitse saamisele piiriüleste juhtumite korral ning moonutab konkurentsi siseturul, kuna võlausaldajate käsutuses olevad menetlused on erinevates liikmesriikides erineva tõhususega, mille tõttu on vaja ühenduse õigusakte, mis tagavad võlausaldajatele ja võlgnikele võrdsed võimalused kogu Euroopa Liidus.
 - (9) Käesoleva määruse eesmärk on lihtsustada ja kiirendada kohtuvaidlusi ning vähendada kohtukulusid vaidlustamata rahalisi nõudeid käsitlevate piiriüleste juhtumite korral, luues Euroopa maksekäsumenetluse [...].
 - (10) Käesoleva määrusega kehtestatud menetlus peaks kujutama endast lisa- ja valikulist vahendit nõude esitajale, kellel on jätkuvalt võimalus kasutada siseriikliku õigusega sätestatud menetlust. Seega ei asenda ega ühtlusta käesolev määrus olemasolevaid mehhanisme vaidlustamata nõuete sissenõudmiseks siseriikliku õiguse alusel.
 - (11) Menetlus peaks kohtu ja poolte vahelises teabevahetuses võimalikult suures ulatuses tuginema tüüpvormide kasutamisele, et hõlbustada selle haldamist ja võimaldada automaatse andmetöötluse kasutamist.”
- 4 Nimetatud määruse põhjenduse 16 kohaselt „[peaks kohus] vaatama avalduse, sealhulgas kohtualluvuse küsimuse ja tõendite kirjelduse läbi avalduses esitatud teabe alusel. See võimaldab kohtul kontrollida *prima facie* nõude sisu, et kõrvaldada muu hulgas selgelt põhjendamatud nõuded ja vastuvõetamatud avaldused”.
- 5 Määruse nr 1896/2006 põhjenduse 29 kohaselt on selle määruse eesmärk „vaidlustamata rahaliste nõuete kiire ja tõhusa ühtse sissenõudmismehhanismi loomi[ne] Euroopa Liidus”.
- 6 Määruse nr 1896/2006 artikli 1 lõige 1 sätestab:

„Käesoleva määruse eesmärk on:

 - a) lihtsustada ja kiirendada menetlust ning vähendada menetluskulusid vaidlustamata rahalisi nõudeid käsitlevate piiriüleste juhtumite korral, luues Euroopa maksekäsumenetluse, [...].”

7 Määruse artikli 2 lõige 1 näeb ette:

„Käesolevat määrust kohaldatakse piiriüleste juhtumite korral tsiviil- ja kaubandusajades igat liiki kohtutes [...]”.

8 Määruse artikli 3 lõige 1 sätestab:

„Käesolevas määruses tähendab mõiste „piiriülene juhtum” juhtumit, mille korral vähemalt ühe poole alaline elu- või asukoht või peamine elukoht on muus liimesriigis kui selles, kus asub avaldusega tegelev kohus.”

9 Sama määruse artikkel 4 kõlab:

„Euroopa maksekäsmenetlus kehtestatakse sellise kindla rahasumma sissenõudmiseks, mille tasumise tähtaeg on Euroopa maksekäsu avalduse esitamise ajaks saabunud.” [edaspidi on mõiste „rahastumma” asemel kasutatud täpsemat vastet „rahaline nõue”]

10 Määruse nr 1896/2006 artikli 6 lõige 1 sätestab:

„Käesoleva määruse kohaldamisel määratakse kohtualluvus vastavalt asjaomastele ühenduse õiguse eeskirjadele [...]”.

11 Määruse artikkel 7 näeb ette:

„1. Euroopa maksekäsu avalduse esitamisel kasutatakse I lisas toodud tüüpvormi A.

2. Avalduses märgitakse:

- a) poolte ning, kui see on asjakohane, nende esindajate nimed ja aadressid ning selle kohtu nimetus ja aadress, kellele avaldus esitatakse;
- b) nõude suurus, sealhulgas põhinõue ning, kui see on asjakohane, intress, leppetrahvid ja kulud;
- c) kui nõudelt taotletakse intressi, intressimäär ning ajavahemik, millelt intressi nõutakse, välja arvatud juhul, kui päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt lisatakse põhinõudele automaatselt seadusjärgne intress;
- d) hagi alus, sealhulgas hagi aluseks olevate asjaolude kirjeldus ning, kui see on asjakohane, nõutav intress;
- e) nõuet toetavate tõendite kirjeldus;
- f) kohtualluvuse alused,
ning
- g) asja piiriülene olemus artikli 3 tähenduses.

3. Avalduses kinnitab nõude esitaja, et esitatud teave on talle teadaolevalt tõene ning et ta on teadlik sellest, et mis tahes tahtlik valeandemete esitamine võib tuua kaasa kohaseid karistusi päritoluliikmesriigi õiguse alusel.

4. Avalduse liites võib nõude esitaja teatada kohtule, et ta on [...] tavalisele tsiviilkohtumenetlusele ülemineku vastu, juhul kui kostja esitab vastuväite. See ei takista nõude esitajat sellest kohtule teatamast, kuid igal juhul peab teatamine toimuma enne käsu väljaandmist.

5. Avaldus esitatakse kas paber kandjal või kasutades muid, sealhulgas elektroonilisi sidevahendeid, mida päritoluliikmesriik aktsepteerib ning mis on päritoluriigi kohtule kättesaadavad.

6. Avaldusele kirjutab alla nõude esitaja või, kui see on asjakohane, tema esindaja. [...].”

12 Nimetatud määruse artikli 11 lõige 1 sätestab:

„Kohus lükkab avalduse tagasi, kui:

a) ei ole täidetud artiklites 2, 3, 4, 6 ja 7 sätestatud tingimused,

[...]”

13 Määruse artikli 12 lõige 3 sätestab

„Euroopa maksekäsus teatatakse kostjale, et tal on võimalik:

a) maksta nõude esitajale maksekäsus osutatud summa,

[...]”.

14 Määruse nr 1896/2006 artikkel 25 näeb ette:

„1. Euroopa maksekäsumenetluse kohtukulud ja tavalise tsiviilkohtumenetluse kohtukulud, mis tulenevad Euroopa maksekäsu suhtes vastuväite esitamisest liikmesriigis, ei tohi kokku ületada kõnealuse liikmesriigi sellise tavalise tsiviilkohtumenetluse kohtukulusid, millele ei eelne Euroopa maksekäsumenetlust.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel koosnevad kohtukulud kohtule tasumisele kuuluvatest tasudest ja lõivudest, mille suurus määratakse kindlaks siseriikliku õiguse kohaselt.”

15 Määruse artikkel 26 sätestab:

„Kõiki menetlusküsimusi, mida käesolevas määruses eraldi ei käsitleta, reguleeritakse siseriikliku õigusega.”

16 Nimetatud määruse I lisas asub vorm A „Euroopa maksekäsu avaldus”.

17 Määruse I lisas toodud juhendi „Avalduse vormi täitmise juhend” punkt 7 näeb ette:

„Intressid. Kui intresse nõutakse, tuleb see iga [...] nõude ära märkida kooskõlas vormil toodud koodidega. [...] Kui intressi nõutakse kuni kohtuotsuseni, tuleb viimane lahter [kuni] tühjaks jätta. [...]”

18 Vorm E Euroopa maksekäsu väljastamise kohta asub määruse nr 1896/2006 V lisas.

Poola õigus

- 19 Tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 187 lõike 1 kohaselt peab avaldus omandiõiguse asjades sisaldama ka vaidluse eseme väärtust, välja arvatud juhul, kui nõue on esitatud kindlale rahasummale.
- 20 Tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 130 lõige 1 määratleb vorminõuetele mittevastava avalduse esitamise tagajärjed. Selle sätte kohaselt annab kohtunik üldjuhul nõude esitajale menetlusdokumendi parandamiseks, täiendamiseks või avalduselt makstava lõivu tasumiseks ühenädalase tähtaja.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 21 Poolas elav I. Szyrocka esitas 23. veebruaril 2011 eelotsusetaotluse esitanud kohtule Euroopa maksekäsu avalduse SiGer Technologie GmbH (asukoht Tangermünde (Saksamaa)) vastu.
- 22 Nimetatud avalduse kontrollimisel tõdes eelotsusetaotluse esitanud kohus, et see ei vastanud teatavatele Poola õiguses ette nähtud vorminõuetele, nimelt ei olnud selles Poola õigusest tulenevalt täpsustatud nõude suurust Poola vääringus, võimaldamaks kohtukulude arvutamist. Euroopa Kohtule esitatud toimikust selgub, et I. Szyrocka oli Euroopa maksekäsu avalduses märkinud põhinõude suuruse eurodes. Eelotsusetaotluse esitanud kohus lisab, et I. Szyrocka oli selles avalduses märkinud, et ta nõuab intressi alates kindlaksmääratud kuupäevast kuni põhivõla tasumise kuupäevani.
- 23 Neil asjaoludel otsustas Sąd Okręgowy we Wrocławiu menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [...] määruse [...] nr 1896/2006 [...] artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see

- a) reguleerib ammendavalt kõiki tingimusi, millele peab vastama Euroopa maksekäsu avaldus, või nii, et see
 - b) sätestab üksnes sellise avalduse miinimumnõuded, ja küsimustes, mida nende nõuetega ei reguleerita, tuleb kohaldada siseriiklikku õigust?
2. Kas juhul, kui vastus [esimesele] küsimusele [1 b)] on jaatav, tuleb siis, kui avaldus ei vasta liikmesriigi õigusega ettenähtud vorminõuetele (näiteks ei ole lisatud avalduse koopiat vastaspoole jaoks või ei ole ära näidatud nõude suurust), nõude esitajalt nõuda avalduse täiendamist siseriiklike sätete alusel vastavalt määruse nr 1896/2006 artiklile 26 või sama määruse artiklile 9?
3. Kas määruse nr 1896/2006 artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et selles sättes nimetatud rahalise nõude tunnused, sealhulgas nõude kindel suurus ja sissenõutavus Euroopa maksekäsu avalduse esitamise ajaks, puudutab üksnes põhinõuet, või nii, et see puudutab ka viivitusintressi nõuet?
4. Kas määruse nr 1896/2006 artikli 7 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et Euroopa maksekäsmenetluses võib juhul, kui päritoluliikmesriigi õigus ei näe ette intressi automaatset lisamist, põhinõude kõrval nõuda:
- a) kogu intressi, sealhulgas niinimetatud avatud intressi (arvestatud alates täpselt kindlaksmääratud maksetähtpäevast kuni kuupäevaliselt kindlaksmääramata maksepäevani, näiteks „alates 20. märtsist 2011 kuni maksmise päevani”);
 - b) ainult täpselt kindlaksmääratud maksetähtpäevast kuni avalduse esitamise või maksekäsu väljaandmise kuupäevani arvestatud intressi;

- c) ainult alates täpselt kindlaksmääratud maksetähtpäevast kuni avalduse esitamise kuupäevani arvestatud intressi?
5. Kuidas peab, juhul kui vastus [neljandale] küsimusele [4 a)] on jaatav, määruse nr 1896/2006 kohaselt maksekäsus olema sõnastatud kohtu otsus intressi kohta?
6. Kes peab, juhul kui vastus [neljandale] küsimusele [4 b)] on jaatav, esitama intressisumma suuruse, kas nõude esitaja või kohus omal algatusel?
7. Kas juhul, kui vastus [neljandale] küsimusele [4 c)] on jaatav, on nõude esitaja kohustatud avalduses esitama arvestatud intressisumma suuruse?
8. Kas kohus peab olukorras, kui nõude esitaja ei ole kuni avalduse esitamiseni nõutavat intressi arvestanud, neid omal algatusel arvestama või selle asemel nõudma nõude esitajalt avalduse täiendamist määruse nr 1896/2006 artikli 9 kohaselt?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 24 Oma esimese küsimusega tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus teada sisuliselt seda, kas määruse nr 1896/2006 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see reguleerib ammendavalt kõiki tingimusi, millele peab vastama Euroopa maksekäsu avaldus, või nii, et see sätestab üksnes sellise avalduse miinimumnõuded, ja küsimustes, mida nende nõuetega ei reguleerita, tuleb kohaldada siseriiklikku õigust.
- 25 Sellele küsimusele vastamisel tuleb lähtuda nii määruse nr 1896/2006 artikli 7 sõnastusest kui ka selle määruse ülesehitusest ja eesmärgist.
- 26 Kõigepealt tuleb meenutada, et nimetatud määruse artiklis 7 on rida Euroopa maksekäsu avalduse sisu- ja vorminõudeid. Nii reguleerib see säte muu hulgas sellise avalduse esitamist tüüpvormiga, avalduses esitatavaid andmeid, nõude esitaja kinnitust esitatud teabe tõesuse kohta, võimalust olla tavalisele tsiviilkohtumenetlusele ülemineku vastu ning nimetatud avalduse allkirjastamist.
- 27 Tuleb märkida, et kõnealuse artikli sõnastuses ei ole midagi sellist, mis võimaldaks jõuda järeldusele, et liikmesriikidele jääb õigus kehtestada Euroopa maksekäsu avalduse suhtes täiendavaid, nende siseriiklikus õiguses ette nähtud tingimusi.
- 28 Nagu määruse nr 1896/2006 artikli 7 lõike 2 punktist c ning lõigetest 3, 5 ja 6 selgelt tuleneb, näeb see artikkel juhul, kui ta jätab liikmesriikidele õiguse reguleerida oma siseriikliku õigusega ise teatavaid konkreetseid tingimusi, millele Euroopa maksekäsu avaldus peab vastama, selle ette sõnaselgelt. Seevastu ei sisaldu selles artiklis aga ühtegi muud sõnaselget ega kaudset viidet, mis annaks üldise loa kehtestada liikmesriikide siseriiklikus õiguses ette nähtud täiendavad tingimused.
- 29 Seda grammatilist tõlgendust toetab ka määruse nr 1896/2006 ülesehitus. Sellega seoses tuleb rõhutada esiteks – nagu tuleneb selle määruse põhjendusest 16 –, et avaldust lahendav kohus peab vaatama avalduse läbi üksnes avalduses esitatud teabe alusel. Teiseks ei näe ka selle määruse artiklid 2–4 ja 6, mis täpsustavad Euroopa maksekäsu väljaandmise teatavaid tingimusi, ette ühtegi võimalust kehtestada lisatingimusi liikmesriikide siseriikliku õiguse alusel. Lisaks võib Euroopa maksekäsu avalduse nimetatud määruse artikli 11 lõike 1 punkti a kohaselt rahuldumata jätta vaid määruse artiklites 2–4, 6 ja 7 sätestatud tingimuste täitmata jätmisel.

- 30 Lõpuks peab meenutama, et nagu tuleneb määruse nr 1896/2006 artikli 1 lõike 1 punktist a, on selle määruse eesmärk eelkõige lihtsustada ja kiirendada menetlust ning vähendada menetluskulusid selliste rahalisi nõudeid käsitlevate piiriüleste juhtumite korral, mida ei ole vaidlustatud. Nagu määruse põhjendustes 8, 10 ja 29 on märgitud, loob see määrus – kuigi see ei asenda ega ühtlusta siseriiklikke mehhanisme vaidlustamata nõuete sissenõudmiseks – kõnealuse eesmärgi saavutamiseks niisuguste rahaliste nõuete ühtse sissenõudmismehhanismi, tagades võlausaldajatele ja võlgnikele võrdsed võimalused kogu liidus.
- 31 Nimetatud eesmärk saaks aga kahjustatud, kui liikmesriigid võiksid oma siseriiklikus õiguses üldiselt ette nähta täiendavaid nõudeid, mis tuleks Euroopa maksekäsu avalduse puhul täita. Need nõuded tooksid kaasa mitte ainult sellisele avaldusele erinevate tingimuste kehtestamise, vaid muudaksid Euroopa maksekäsu menetluse ka keerukamaks, pikaajalisemaks ja kulukamaks.
- 32 Järelikult tagab määruse nr 1896/2006 eesmärgi järgimise vaid selline tõlgendus, mille kohaselt reguleerib selle määruse artikkel 7 ammendavalt neid tingimusi, millele Euroopa maksekäsu avaldus peab vastama.
- 33 Mis konkreetsemalt puutub küsimusse, kas siseriiklik kohus võib niisugustel asjaoludel, nagu on käsitletud põhikohtuasjas, paluda nõude esitajal Euroopa maksekäsu avaldust täiendada, et viimane märgiks nõude suuruse Poola vääringus, võimaldamaks tal kohtukulud välja arvutada, siis tuleb tõdeda, et selleks võib nimetatud kohus tugineda määruse nr 1896/2006 artikli 25 lõikele 2, mille kohaselt määratakse kohtukulud kindlaks vastavalt siseriiklikule õigusele.
- 34 Selles osas tuleb märkida, et kui vaidlustamata võlgade sissenõudmise siseriiklikke mehhanisme ei ole ühtlustatud, siis tuleb kohtukulude kindlaksmääramise menetlusnormid vastavalt menetlusautonoomia põhimõttele kehtestada liikmesriikide oma õiguskorra raames, arvestades nimetatud määruse artiklis 25 sätestatud tingimusi. Need menetlusnormid ei tohi aga olla vähem soodsad, kui normid, mida kohaldatakse siseriikliku õigusega reguleeritavate sarnaste olukordade suhtes (võrdvärsuse põhimõte) ega muuta praktikas võimatuks või ülemäära keeruliseks liidu õigusega antud õiguste kasutamist (tõhususe põhimõte) (vt selle kohta 14. juuni 2012. aasta otsus kohtuasjas C-618/10: Banco Español de Crédito, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Sellest tuleneb, et siseriiklikule kohtule jääb põhimõtteliselt õigus hankida nõude suuruse kohta teavet siseriiklikus õiguses ette nähtud moel, kui kohtukulude kindlaksmääramisega seonduvad menetlusnormid ei põhjasta Euroopa maksekäsumenetluse liigset pikenemist ega selle maksekäsu avalduse rahuldamata jätmist.
- 36 Neil asjaoludel tuleb esimesele esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 1896/2006 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see reguleerib ammendavalt neid tingimusi, millele Euroopa maksekäsu avaldus peab vastama. Siseriiklikule kohtule jääb nimetatud määruse artikli 25 alusel ja selles artiklis sätestatud tingimustel õigus määrata kohtukulud kindlaks vastavalt siseriiklikus õiguses ette nähtud menetlusnormidele, kui need menetlusnormid ei ole vähem soodsad, kui normid, mida kohaldatakse siseriikliku õigusega reguleeritavate sarnaste olukordade suhtes, ega muuda praktikas võimatuks või ülemäära keeruliseks liidu õigusega antud õiguste kasutamist.

Teine küsimus

- 37 Arvestades esimesele küsimusele antud vastust, ei ole teisele küsimusele vaja vastata.

Kolmas ja neljas küsimus

- 38 Oma kolmanda ja neljanda küsimusega tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada seda, kas määruse nr 1896/2006 artiklit 4 ja artikli 7 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui nõude esitaja võib Euroopa maksekäsu avalduses nõuda intressi arvestatuna alates maksetähtpäevast kuni põhivõla tasumise kuupäevani.
- 39 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 1896/2006 artikli 4 kohaselt peavad rahasummad, mille sissenõudmist taotletakse, olema kindlad ja sissenõutavad, nimetatud määruse artikli 7 lõike 2 punkt c näeb aga ette, et kui nõudelt taotletakse intressi, märgitakse maksekäsu avalduses intressimäär ning ajavahemik, millelt intressi nõutakse.
- 40 Mis esiteks puutub küsimusse, kas Euroopa maksekäsumenetluses nõutav intress peab olema kindlasummaline ja sissenõutav määruse nr 1896/2006 artikli 4 tähenduses, siis tuleb tõdeda, et selle artikli grammatiline tõlgendus ei anna selles osas konkreetset juhust, kuna eelkõige viitab see sätte üldiselt „rahalistele nõuetele”, mille rahuldamist võidakse Euroopa maksekäsumenetluses nõuda.
- 41 Siiski on oluline rõhutada, et kontekstist, kuhu see sätte asetub, ning eelkõige selle sätte koosmõjust nimetatud määruse artikli 7 lõike 2 punktiga c tuleneb, et selles sisalduva nõude kindlasummalisus ja sissenõutavus ei puuduta intressi.
- 42 Nagu Euroopa Komisjon õigesti märgib, ei nõua ükski määruse nr 1896/2006 sätte nõude esitajalt, et see märgiks Euroopa maksekäsu avalduses intressi täpse suuruse. Täpsemalt näeb selle määruse artikli 7 lõike 2 punkt c üksnes ette, et kui nõudelt taotletakse intressi, tuleb märkida intressimäär ning ajavahemik, millelt intressi nõutakse, mis liiatigi kajastub ka nimetatud määruse I lisas asuvas Euroopa maksekäsu avalduse vormis.
- 43 Mis teiseks puutub küsimusse, kas nimetatud artikli 7 lõike 2 punktiga c on vastuolus see, kui nõutakse intressi arvestatuna alates maksetähtpäevast kuni põhivõla tasumise kuupäevani, siis tuleb rõhutada, et kui see sätte ei nõua intressi suuruse märkimist, siis ei täpsusta see ka kuupäeva, milleni seda intressi võib nõuda.
- 44 Neil asjaoludel tuleb nimetatud sätet tõlgendades lähtuda eelkõige määruse nr 1896/2006 eesmärgist, milleks – nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 30 märgitud – peale vaidlustamata rahaliste nõuete lihtsa, kiire ja tõhusa sissenõudmismehhanismi loomise on ka niisuguse menetluse kulude vähendamine.
- 45 Sellega seoses tuleb rõhutada, et määruse nr 1896/2006 artikli 7 lõike 2 punkti c tõlgendus, mis võtaks nõude esitajalt võimaluse nõuda intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise kuupäevani, ei vastaks sellele eesmärgile. Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 66, võiks nõude esitaja, juhul kui ta peaks intressinõudes piirduma vaid Euroopa maksekäsu avalduse esitamise või selle maksekäsu väljaandmise ajaks kogunenud intressiga, saada põhivõla tasumise kuupäevani koguneva intressi täies ulatuses kätte vaid mitme järjestikuse avaldusega: nimelt esmane avaldus põhivõla ja juba kogunenud intressi saamiseks ja seejärel avaldus selleks, et saada intressi esmase avalduse esitamise või maksekäsu väljaandmise kuupäeva ja põhivõla tasumise kuupäeva vahelise ajavahemiku eest.
- 46 Niisiis tuleb tõdeda, et määruse nr 1896/2006 artikli 7 lõike 2 punkti c selline tõlgendus, mis ei võimalda nõuda intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise kuupäevani, pikendaks Euroopa maksekäsumenetluse kestust ning muudaks selle keerukamaks ja kulukamaks.
- 47 Lisaks võib selline tõlgendus pärssida nõude esitaja soovi algatada Euroopa maksekäsumenetlus ning õhutada teda kasutama pigem siseriiklikke menetlusi, mis võimaldavad tal saada intressi kätte täies ulatuses. Kuigi on tõsi, nagu see kajastub määruse nr 1896/2006 põhjenduses 10, et selle määrusega

kehtestatud menetlus kujutab endast siseriiklikus õiguses loodud vahenditega võrreldes vaid lisa- ja valikulist vahendit, peab võlausaldajatel selleks, et see menetlus oleks nende jaoks tõeline valikuvõimalus, olema selles menetluses tagatud samad õigused, mis siseriiklikes menetlustes.

- 48 Seega ei ole määruse nr 1896/2006 artikliga 4 ja artikli 7 lõike 2 punktiga c vastuolus, kui nõude esitaja nõuab Euroopa maksekäsumenetluses intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise kuupäevani.
- 49 Seda tõlgendust ei sea kahtluse alla ka Portugali ja Ühendkuningriigi valitsuse argumendid, mis toetavad nende sätete sellist tõlgendust, mille kohaselt ei saa intressi nõuda selle ajavahemiku eest, mis järgneb maksekäsu väljastamisele.
- 50 Vastupidi sellele, mida väidab Ühendkuningriigi valitsus, ei saa asjaolu, et määruse nr 1896/2006 I lisas toodud Euroopa maksekäsu avalduse vormi täitmise juhendis on punktis 7 nimetatud vaid võimalust nõuda selle avaldusega intressi, mis on kogunenud kuni kohtuotsuse tegemise kuupäevani, võtta nõude esitajalt võimalust nõuda ka seda intressi, mis on kogunenud pärast seda kuupäeva. Kuigi see juhend võib kahtlemata olla abiks nimetatud määruse tõlgendamisel, on see vaid näitlikku laadi – nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 86 – ega hõlma kõiki praktikas tekkida võivaid olukordi ammendavalt.
- 51 Mis lisaks puutub Portugali valitsuse argumenti, mis põhineb määruse nr 1896/2006 artikli 12 lõike 3 punktil a, siis tuleb tõdeda, et see säte näeb ette, et Euroopa maksekäsus teatatakse kostjale summa, mis tuleb nõude esitajale maksta. Kostjale tehakse see summa teatavaks mitte ainult siis, kui põhivõlasumma ja intress on Euroopa maksekäsus ära toodud, vaid ka juhul, kui maksekäsus on ära toodud põhivõlasumma, intressimäär ja ajavahemik, mille eest intressi nõutakse. Lisaks on nimetatud sätte selline tõlgendus, mis ei võimalda nõude esitajal nõuda kuni põhivõla tasumise kuupäevani kogunenud intressi, käesoleva kohtuotsuse punktides 44–46 toodud põhjustel vastuolus selle määruse eesmärgiga.
- 52 Tuleb lisada, et määruse nr 1896/2006 sätted iseenesest ei saa – ilma nõude esitaja ja kostja vahelise õigussuhet reguleerivas õiguses sätestatud õigusliku aluseta – olla õiguslikuks aluseks selle intressi nõudmisel, mis on kogunenud kuni selle võla tasumise kuupäevani. Kuna määrus nr 1896/2006 reguleerib vaid maksekäsu mehhanismi menetluslike aspekte, jäävad kõik materiaalsoõiguse küsimused, sealhulgas intressiliigid, mida võib selles menetluses nõuda, põhimõtteliselt selle õiguse reguleerimisalasse, mida kohaldatakse sellele pooltevahelisele suhtele, millest kõnealune võlg on tekkinud.
- 53 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et kolmandale ja neljandale küsimusele tuleb vastata, et määruse nr 1896/2006 artiklit 4 ja artikli 7 lõige 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui nõude esitaja nõuab Euroopa maksekäsu avalduses intressi arvestatuna alates maksetähtpäevast kuni põhivõla tasumise kuupäevani.

Viies küsimus

- 54 Oma viienda küsimusega tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada seda, kuidas tuleb täita määruse nr 1896/2006 V lisas asuv Euroopa maksekäsu vorm, kui kostjat kohustatakse maksma nõude esitajale intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise kuupäevani.
- 55 Kõigepealt tuleb täpsustada, et nimetatud vormis on rida „Intressid (alates)”, mis on jaotatud kolme tulpa: „Valuuta”, „Summa” ja „Kuupäev(päev/kuu/aasta)”.
- 56 Selle kohta tuleb märkida, et määruse nr 1896/2006 põhjendusest 11 tuleneb, et Euroopa maksekäsumenetlus peaks võimalikult suures ulatuses tuginema tüüpvormide kasutamisele, et hõlbustada selle käiku ja võimaldada automaatse andmetöötluse kasutamist.

- 57 Kuna vormid põhinevad praktikas ette tulla võivatel tüüpolukordadel, tuleb tõdeda, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas, kus Euroopa maksekäsu vorm ei näe sõnaselgelt ette võimalust märkida, et kostja peab maksma nõude esitajale intressi kuni põhivõla tasumise kuupäevani, tuleb nimetatud vormi kohandada juhtumi konkreetsetele asjaoludele nii, et kohus saaks sellise otsuse teha.
- 58 Niisiis tuleb Euroopa maksekäsu vorm täita viisil, mis võimaldab kostjal esiteks eristada vähimagi kahtluseta otsust, mille kohaselt ta peab maksma nõude esitajale intressi kuni põhivõla tasumise kuupäevani, ning teiseks selgelt identifitseerida intressimäära ja kuupäeva, alates millest seda intressi nõutakse. Kui neid nõudeid on järgitud, võib siseriiklik kohus vormi täitmise konkreetse viisi ise otsustada.
- 59 Näiteks võib siseriiklik kohus Euroopa maksekäsu vormis märkida selleks ettenähtud tulbas valuuta, tulbas „Summa” intressimäära ja tulbas „Kuupäev(päev/kuu/aasta)” täpsustuse, et kostja peab maksma intressi alates teatud kuupäevast kuni põhivõla tasumise kuupäevani.
- 60 Järelikult tuleb viiendale küsimusele vastata, et kui kostjat kohustatakse maksma nõude esitajale intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise kuupäevani, võib siseriiklik kohus valida määruse nr 1896/2006 V lisas asuva Euroopa maksekäsu vormi täitmise konkreetse viisi ise, kui selliselt täidetud vorm võimaldab kostjal esiteks eristada vähimagi kahtluseta otsust, mille kohaselt ta peab maksma nõude esitajale intressi kuni põhivõla tasumise kuupäevani, ja teiseks selgelt identifitseerida intressimäära ja kuupäeva, alates millest seda intressi nõutakse.

Kuues, seitsmes ja kaheksas küsimus

- 61 Arvestades kolmandale ja neljandale küsimusele antud vastust, ei ole ülejäänud esitatud küsimustele vaja vastata.

Kohtukulud

- 62 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus, artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see reguleerib ammendavalt neid tingimusi, millele Euroopa maksekäsu avaldus peab vastama.**

Siseriiklikule kohtule jääb nimetatud määruse artikli 25 alusel ja selles artiklis sätestatud tingimustel õigus määrata kohtukulud kindlaks vastavalt siseriiklikus õiguses ette nähtud menetlusnormidele, kui need menetlusnormid ei ole vähem soodsad, kui normid, mida kohaldatakse siseriikliku õigusega reguleeritavate sarnaste olukordade suhtes, ega muuda praktikas võimatuks või ülemäära keeruliseks liidu õigusega antud õiguste kasutamist.

- 2. Määruse nr 1896/2006 artiklit 4 ja artikli 7 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui nõude esitaja nõuab Euroopa maksekäsu avalduses intressi arvestatuna alates maksetähtpäevast kuni põhivõla tasumise kuupäevani.**
- 3. Kui kostjat kohustatakse maksma nõude esitajale intressi, mis on kogunenud kuni põhivõla tasumise kuupäevani, võib siseriiklik kohus valida määruse nr 1896/2006 V lisas asuva Euroopa maksekäsu vormi täitmise konkreetse viisi ise, kui selliselt täidetud vorm**

võimaldab kostjal esiteks eristada vähimagi kahtluseta otsust, mille kohaselt ta peab maksma nõude esitajale intressi kuni põhivõla tasumise kuupäevani, ja teiseks selgelt identifitseerida intressimäära ja kuupäeva, alates millest seda intressi nõutakse.

Allkirjad